

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3634/2022

20.04.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милена Мраовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3347/21 од 29.09.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3347/21 од 29.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3347/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 65/2016 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац путем одржаја стекао право својине на к.п. .. у пов. од 1.56,17 ха уписане у ЛН .. КО ..., што је тужени дужан да призна и дозволи тужиоцу упис права својине на наведеној непокретности код надлежне Службе за катастар непокретности, без његовог присуства и давања посебне сагласности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3347/21 од 29.09.2021. године, жалба туженог одбијена је као неоснована и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, јер је предмет тражене правне заштите стицање права својине одржајем, а одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредаба Закона о основама својинскоправних односа, при чему се указивањем ревидента на погрешну примену материјалног права при оцени савесности тужиоца, као стицаоца, фактички оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења у овој правној ствари поднета је 05.02.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић